

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *T. L.*
Cím: *Bontják a hadikiállítást*

Forrás: *Magyarország*

Bp

1919. 4. 16

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

355 (064)

Hely

Idő

'1919'

Személy

Helyszám

Bontják a hadikiállítást

A Margitsziget. A kavicsos út mentén kétoldalt sarjad a friss fű, rugóznak a bokrok és fák, az összehajlott, száraz ágakat finom, halvány zöld, bontakozó levelek takarják. Az enyhe tavaszi zöld szín előllik mindenben. Oly szép a tavasz, oly bódító az illat, oly szép a sziget...

Tulnan, a sziget másik oldalán, valami kopár barna folt szakítja meg a zöld gyepszőnyeget. Néhány rozszant deszkabódé, fekete földkockák, kiküledező karók, összegabalyodott drót-szálak látszanak. Mi az, mi van ott? Ah persze, igaz... ott volt a Hadikiállítás...

Ezek a bódék még nem régen épen álltak és dróthálókkal körülkötözve, elzárták a békés sétálók előtt a sziget legszebb részeit, a hatalmas fákat, a színes virágágyakat, az árnyékos utakat. Álltak, mint egy hazugságon felépült rendszer által összetákolott, cifra reklám-színfalak, mint egy szívós életű hazugságnak, egy mesterségesen összegabalyított, mindenki által utált szervezetnek ön-maga által emelt emléke, hazug henccegése... Álltak, mint a kapitalista hadsereg hazug dicsőségére emelt ingatag kártyavárok. Most valamennyi a földön hever...

Oidalt, ahol a bejárat volt, még ott áll néhány ágyu. Legelől egy öblöstorkú érc-óriás hatalmas csöve egyenesen az ég felé mered. Nagyon imponáló szerszám, egy gránátja biztosan megölhetett száz embert is, ha éppen „jól sikerült” egy lövés. A lipótvárosi bank- királyok és ipar-bárok, a bol-

dog emlékü hadi-milliók hősei és az egyéb, most már nyugalmazott félistenek bizonyára félték tisztelettel néztek fel rá. Mellette egy másik, ugyancsak igen ijesztő külsejű bronz-szönyeg, de ez már jelentékenyen kisebb a szomszédjánál. Azután még néhány, még kisebbek az első kettőnél. Az utolsó már egészen kicsi; ezt bizonyára nagyon lenézték a Hadikiállítás törzsvendégei.

Azután egy kis tér következik. Itt állt valamikor József főherceg művészi kiviteli gipsz szobra, most már kiviték innen valahová, bizonyára szintén igen művészen. Pedig kár, igen szép szobor volt, erős, büszke alak, arcáról leolvasható volt a hadvezéri elszántság és energia. Ugy állt ott, mintha éppen kiadná a rohamra menő katonái mögött felállított gépfegyverosztagnak a parancsot: löjetekek beléjük, ha a szívem megszakad is...

Állt itt köröskörül még egynéhány szobor. Most eltűnt valamennyi vagy szétördölve, darabokban hever a földön. Néhány formátlan gipszdarab, egy kis összeázott fehér por; ennyi maradt a főhercegek és tábornokok dicsőségéből.

A kátrányos vászon és deszka, pavillonok dől-fedeznek, mind üresek és elhagyottak. Ami bennük volt, eltűnt innen, csak a falakon maradt néhány magyarító cédula. „Hadseregünk kulturmunkáját mutatja ez a kép” — hirdeti az egyik felírás. Alatta a falról leróthadt kátrányos papirdarabok, egy nagy három homok, fadarabok, rakásra hányt szemét, romok, piszok... Ezerháromszáztizenhét méteres magaslát, amelyet katonáink rohammal

foglaltak el, — büszkerkedtek egy másik cédula. Alatta beomlott a bódé korhadó deszkapadlója és a felírás alatt nem látszik semmi, csak egy sötétlen ásitó, mély verem. Mintha minden magasrafordó imperialista hódító-lőbortot akarna kigunyolni a sors...

A tingli-tangli-bódék a vendéglő cifrán kifestett csarnoka, ahol szintén eltűntek egy-két kellemes órát a hadseregük nagyságán lelkesülő jó urak, mind félig beomlott és összekorhadt. Minden üres és elhagyott. Csak egy bódében üldögél néhány munkásember; úgy látszik, éppen déli pihenőt tartanak. Az ajtó felett kékbetűs felírás: bontási iroda. Innen intézik a munkát, ezek az emberek szedik szét az egész pusztuló kártyavárat, egy szegyetlenjes, hazug, elmúlt világ korhadó jelképeit. Szétszedik, a még ép deszkákkal elviszik s valahol másutt felhasználják majd valami biztosabb, szilárdabb új épület alkatrészeinek. Az

ittmaradt romokat pedig összeszedik és félretakarítják az utból; ne akadályozzák az uton előresiető emberek lépéseit... (T. L.)